

Abstractsamling

OFTI 35

Karlstad 21-22 september 2017

Konferenstema OFTI 2017: Interaktion i formella och informella lärandesammanhang

Plenarföreläsare:

Helen Melander, Uppsala universitet

Knowing and learning in interaction

In my talk, I will argue an understanding of knowing and learning as interactional accomplishments. My interest in this issue stems from a more general concern with social and cultural (re)production and change, and in the ubiquity of processes of knowledge sharing to the human existence. Drawing on examples from different empirical contexts, I will explore and discuss how activities are arranged for the public organization of knowledge and learning, as multiple individuals carry out courses of action together. Moreover, I will discuss how an interactionist perspective on learning can contribute to learning theories.

The complex ecology of L2 interaction: connecting the classroom with "the wild"

Arja Piirainen-Marsh

Social approaches to language learning have long argued that second language learning is inextricably tied to the speaker's ability to participate in social activities and form relationships in their lifeworld. Conversation Analytic studies of L2 interaction have shown how occasions for language learning arise in everyday social interactions as learners actively assemble and configure their language resources to accomplish social action in order to achieve intersubjective understanding with their co-participants (e.g. Brouwer and Wagner, 2004; Theodórsdóttir, 2011; Lilja, 2014; Greer, 2013; Eskildsen & Theodórsdóttir 2015). Findings have shown how the participants "do" learning in interaction (e.g. by noticing and scrutinizing elements of a new language, displaying understanding and reusing newly acquired resources) and shed light on the ways in which L2 interactional competence develops over time through diversification of resources and increased ability for context-sensitive and recipient-designed conduct (e.g. Pekarek Doehler & Berger 2015).

In this talk I build on emerging research on language learning 'in the wild' in order to investigate how L2 speakers adapt semiotic resources for accomplishing action in diverse environments outside the classroom and to explore the potential of out-of-classroom language use experiences for language teaching. I use the notion of 'the wild' (Hutchins 1995) as a metaphor for understanding the complexity of resources and contingencies in interactions embedded in various sociomaterial environments (Wagner 2015). The data is drawn from interactions around recreational digital games and from everyday service encounters that were collected as part of a pedagogical intervention. I will show how interactions in these environments afford for learning-relevant activity, often occasioned by moments of trouble or epistemic discrepancy. In light of the findings, I will discuss how pedagogical tasks and classroom activities may be adapted to support learning from everyday social encounters.

Övriga föredrag, alfabetisk ordning efter författare:

Stig-Börje Asplund och Nina Kilbrink, Karlstads universitet

”Men röret svänger ju” – om yrkeslärande i svetsundervisning

En sedan länge central uppfattning inom yrkesutbildningen är att den innefattar en form av praktisk kunskap som kan vara svårfångad. Denna s.k. tysta kunskap är i flera avseenden betydelsefull för elevers yrkeslärande, och det har antytts att den tysta kunskapen inte låter sig artikuleras genom språket, eller att den enbart kan uttryckas genom den yrkeskunniges fysiska handlingar, något som får didaktiska implikationer.

Lärandeprocesser i yrkesutbildning involverar också ett specifikt undervisningsinnehåll (lärandeobjekt) kring vilket lärare och elever interagerar. Dessa lärandeprocesser innehåller både en hur-aspekt, som relaterar till hur detta lärande görs, och en vad-aspekt, som relaterar till det som ska läras. Inom den tekniskt gymnasiala yrkesutbildningen använder lärare och elever i dessa processer inte enbart verbala kommunikativa resurser, utan också kroppar och olika verktyg och material används samtidigt och integrerat.

I vår presentation närmar vi oss några undervisningssituationer i den tekniskt gymnasiala yrkesutbildningen där elev och lärare interagerar kring lärandeobjektet att svetsa. Vi kommer att visa vilka aspekter av lärandeobjektet som orienteras emot, och hur detta görs. Genom att kombinera ett samtalsanalytiskt perspektiv med ett variationsteoretiskt perspektiv kan vi visa hur vissa kritiska aspekter återkommande lyfts fram och orienteras emot och att kombinationen av de två perspektiven kan bidra till fördjupade analyser av lärandeobjekt i teknisk gymnasial yrkesutbildning. Vi menar också att vi genom vår ansats och våra analyser kan visa att många av de processer som iscensätts kan ses som uttryck för situationer där den tysta kunskapen orienteras emot, och därför är något som också synliggörs såväl verbalt som kroppsligt.

Polly Björk-Willén, ISV, Linköpings universitet

Att lära sig be om förlåtelse - moraliska socialiseringspraktiker i förskolan

Att be om förlåtelse är något man lär sig i tidig ålder. Förlåtelsepraktiker bland yngre barn är ett tämligen obeforskat område (men se Kampf & Blum-Kulka, 2007; Schleien, Ross & Ross, 2009; Burdelski, 2013). Tidigare forskning om förlåtelseakter mellan syskon visar att tillfällen då syskon på eget initiativ ber varandra om förlåtelse är sällsynta, men ändå mer frekventa än förlåtelsepraktiker som initieras av föräldrarna. Barn ber också oftare om förlåtelse efter fysiska bråk än efter verbal osämja (Schleien, Ross & Ross, 2009). Studier visar även att barns spontana användande av ordet förlåt i samspel med andra barn ökar med ålder (Kampf & Blum-Kulka, 2007; Schleien, Ross & Ross, 2009). Därför är det särskilt intressant att studera yngre barns interaktiva förlåtelseakter och också hur de socialiseras in i dessa. Syftet med föreliggande datasession är att i detalj analysera några förlåtelsepraktiker i förskolan där yngre barn, 1-3 år, är i fokus. Mer specifikt är jag intresserad av hur dessa förlåtelsepraktiker uppstår och interaktivt genomförs, särskilt med fokus på förskolepersonalens initiativ och handlande. Datamaterialet härrör från en större studie som handlar om *Barns känslor- och moralisk socialisation i förskolor och familjer* (Cekaité, 2014). De aktuella excerpterna är hämtade från ett mindre korpus som består dels av episoder där en vuxen initierar förlåtelseakter, dels av episoder där barn spontant ber varandra om förlåtelse. Inför föreliggande datasession är det episoder där både barn och vuxna deltar som har valts ut för närmare analys.

Matthas Broth och Mattias Arvola, Linköpings universitet

Recording co-present and distributed news production for interaction analysis

This presentation considers the significant challenges that recording multimodal and mediated collaboration poses, and discusses how these challenges can be addressed in recording complex settings. Following the “availability principle” (Mondada 2006), all potentially relevant aspects of encounters should be documented to be suitable for EMCA interaction analysis. Our reflection is based on recent experience in recording news production in a media house in Sweden, aiming to describe the embodied and technological practices in and through which news stories get formatted for different media outlets (print, web and video). The communication processes are characterized by sequential, simultaneous and locational complexity. By *sequential complexity*, we mean that a contribution to the process, by e.g. the news editor, may be taken up by several recipients, each orienting to that move according to one’s own task. By *simultaneous complexity*, we mean that participants mobilize a range of communicative resources. News professionals talk, gaze, gesticulate, send e-mails and text messages, make phone calls, and pass papers around. Lastly, by *locational complexity* we mean that the news production takes place at different locations, both *within* an editorial office and *between* editorial offices, located in different cities.

Reference

Mondada, Lorenza (2006a). Video recording as the reflexive preservation and configuration of phenomenal features for analysis. In: Hubert Knoblauch et al., eds., *Video Analysis: Methodology and Methods*, Oxford: Peter Lang: 51-68

Maria Cromnow, Charlotta Plejert och Christina Samuelsson, Linköpings universitet

Taltjänsttolkars arbete med personer med kommunikativa funktionsnedsättningar

Taltjänst (<http://taltjanst.se>) är en tolkservice som erbjuder ett sätt för personer med kommunikativa svårigheter att lättare kommunicera med omgivningen. Den enda tidigare forskningen om taltjänsttolkning i Sverige är en intervjustudie av Larsson och Thorén-Jönsson (2007) där tjänstens betydelse för deltagande och inkludering framhävs. Studien framhäver också vikten av att använda en utbildad taltjänsttolk i stället för ad hoc-tolkar. Det övergripande syftet med föreliggande studie är att utifrån ett interaktionsanalytiskt perspektiv beskriva taltjänsttolkars arbete, särskilt avseende betydelsen av deltagarnas gemensamma tidigare kunskap. Ett ytterligare syfte är att studera hur grad och typ av språkliga svårigheter tar sig uttryck i interaktionen. Materialet består av fem olika videoinspelningar av tolksamtal och deltagare är fyra tolkar, fyra klienter och tre samtalspartners. Preliminära resultat visar att samtalen varierar avseende hur opartisk eller involverad tolken är, vilket sannolikt relaterar till klientens förmåga att använda kommunikativa resurser samt till tolkens förmåga att uppfatta och tolka/förstå olika resurser. Det är också tydligt att den gemensamma kunskapen mellan tolk och klient är avgörande för hur samtalet med tredje part avlöper.

Referens:

Larsson, I., & Thorén-Jönsson, A-L. (2007). The Swedish speech interpretation service: An exploratory study of a new communication support provided to people with aphasia. *Augmentative and Alternative Communication*, 23(4), 312-322.

Jessica Douglass, Stockholms universitet

Interaktion i dansklasser

Arbetstiteln på min sammanläggningsavhandling är *Vardagligt lärande inom idrott*.

Det övergripande syftet med min avhandling är att undersöka vardagligt lärande i en kommunikativ verksamhet som ligger utanför den traditionella utbildningskontexten. Den valda verksamheten är dansklasser och i fokus står interaktionen mellan ledare och deltagare.

Materialet består av videodata från dansklasser i Sverige och Finland. Materialet i sin helhet består av 18 timmar material. Dansen i fråga är showdans vilken genomförs i grupp. Informanterna är ungdomar i åldern 14-25 år.

Mitt intresse ligger vid instruktionerna, där både de verbala och de kroppsliga instruktionerna är viktiga.

Användning av bildspråk har visat sig vara frekvent i detta material och på denna datasession vill jag arbeta med några olika exempel på hur användningen av bildspråk kan se ut och hur ledaren använder dessa som en resurs vid instruktioner.

Eftersom detta är ett pågående arbete så ser jag fram emot konferensdeltagarnas synpunkter och idéer inför det fortsatta arbetet.

Malva Holm Kvist, Linköpings universitet

Barns gråt som social handling – ett interaktionsperspektiv på känslor och moral i svensk förskola

När och varför gråter barn? Barns gråt har i huvudsak diskuterats utifrån ett psykologiskt perspektiv med fokus på gråtens betydelse för anknytning mellan föräldrar och barn. Få interaktionsstudier har visat exempel på hur barns gråt på olika sätt socialiseras i förhållande till kulturella normer och sociala hierarkier (Lo 2009; Ahn, 2016). Hur kan gråt förstås som social handling och vad åstadkommer barn med sin gråt i sitt vardagliga samspel med vuxna och andra barn? Med utgångspunkt i språksocialisation, sociokulturellt perspektiv och multimodal interaktionsanalys (Goodwin, 2000) undersöker jag hur barn i förskolekontext använder gråt och vilka moraliska implikationer som vuxna tillskriver gråt som emotionellt uttryck. Jag tittar specifikt på interaktionella situationer som visar hur barn sekventiellt adresserar gråt till vuxna och kamratgrupp i konfliktsituationer. Jag undersöker hur barns gråt koordineras med andra multimodala resurser (tal, gester, prosodi, kroppshållning), studien visar att gråt är en mångfacetterad social praktik som har en betydande del i barns konflikter. Data som analyserats är filmad på en svensk förskola med barn i åldrarna 1-4 år.

Referenser

Ahn, J (2016). "Don't Cry, You're Not a Baby!": Emotion, Role and Hierarchy in Korean Language Socialisation Practice. *Children & Society*, 30 pp 12-24

Goodwin, C. Action and embodiment within situated human interaction. *Journal of Pragmatics* 32, 1489- 1522

Lo, A. (2009). Lessons about respect and affect in a Korean heritage language school. *Linguistics and Education*, 20, 217-234

Clara Iversen, Uppsala universitet

Action and experience recognition: rethinking intersubjectivity with 'shared understanding claims' in child social welfare interviews

Risk assessment interviews in child social welfare can be seen as an archetypical, though one-sided, form for experience sharing: the interviewer is trying to gain understanding about the interviewee's experiences. Because of documented difficulties to obtain reports of previously unknown abuse, forensic interview research is abandoning the long-standing ideal of minimal interviewer involvement. Instead, recent guidelines recommend interviewers

to explicitly show understanding and empathy. Despite this new focus on the social aspects of interviewing, detailed study of how interview participants orient to shared understanding is still scarce. The current study uses conversation analysis to examine how children and child social welfare workers, in risk assessment interviews, manage shared understanding; more specifically, the context and design of the social workers' shared understanding claims. The findings show that claims of understanding occur when intersubjectivity is threatened. Therefore, such claims highlight the terms of shared understanding. While conversation analytic studies have focused on breaches of intersubjectivity in terms of sequences gone off-track, the current study demonstrates how participants pursue shared understanding related to status. It shows how interviewees monitor questions for problematic assumptions about their and others' experiences—even after their responses have been noted by interviewers. The presentation relates these findings to recent discussions about the study of social relations and to the growing field of the display and reception of experience. It suggests that, alongside action recognition, intersubjectivity-in-interaction can be studied in terms of experience recognition.

Leelo Keevallik och Anna Ekström, Linköpings universitet

Taking a turn as a couple: the sequential organisation of jam circles at Lindy Hop parties

This presentation focuses on how dance couples organise turn-taking in Lindy Hop jam circles. A jam circle is an event during a social dance "when a crowd forms around a dancing couple in order to watch them. Then, one couple after another goes into the circle to perform, each trying to outdo the others." (Manning & Millman 2007: 262). Similar to turn-taking in conversations, these circles thus display an organisation of "one" at a time. Likewise, there are no constraints on who can take a turn. Neither is the length of the turn pre-determined, it has to be locally negotiated. Differently from conversation, music puts some constraints on the exact timing of turn transition that furthermore needs to be coordinated (almost) exclusively by using non-verbal resources. Turn-entry has to be negotiated not only with the currently dancing couple and other potential couples on the dance floor, but also within the couple planning to enter the circle. With this study, we aim to contribute to knowledge on how participants accomplish an embodied display of intention to enter the circle. The analysis reveals the role of spatial positioning, gaze, and posture. The data come from four jam circles video-recorded from various angles, featuring 64 participants.

Att ta en tur som ett par: den sekventiella organiseringen av "jam circles" i Lindy Hop-dans

Presentationen fokuserar på hur danspar organiserar turtagning i så kallade "jam circles" i Lindy Hop. En "jam circle" är en aktivitet som förekommer som en del av sociala danstillställningar i Lindy Hop "when a crowd forms around a dancing couple in order to watch them. Then, one couple after another goes into the circle to perform, each trying to outdo the others." (Manning & Millman 2007: 262). I likhet med turtagning i samtal uppvisar också dessa "jam circles" organiseringen "en" i taget, och det finns inga begränsningar i vem som kan ta en nästa tur. Längden på en tur i en "jam circle" är heller inte specificerad i förväg utan detta måste förhandlas lokalt. Till skillnad från samtal, begränsar den musik man dansar till turtagningen både vad det gäller samordning i tiden och plats i sekvensen, och turtagningen måste dessutom koordineras nästan uteslutande med andra kommunikativa resurser än tal. Att ta en tur i en "jam circle" behöver inte bara koordineras med det danspar som för tillfället har golvet och potentiella andra par som vill ha nästa tur, utan också inom dansparet som vill dansa nästa tur. I denna studie avser vi att bidra till kunskap om hur deltagare åstadkommer ett kroppsligt uppvisande att de har för avsikt att ta nästa danstur. Analysen visar vilken roll spatial positionering, blick, och hållning har i denna aktivitet. Data kommer från videoinspelningar av fyra "jam circles" med sammanlagt 64 deltagare.

Janne Kontio, Karlstad University

Get off the phone! – The use of smart phones in everyday vocational education and training (VET) classroom interaction

Recent research (e.g. Leander et. al., 2010; Alexandersson & Davidsson, 2014) has mapped a rapid development; the upper secondary classrooms in the Nordic countries have become connected to the online world from within through the students' own smart phones. However, few, if any, of these or other studies have had a focus on vocational education and training (VET) schools in regards to the use of smart phones (though see for instance Chua & Jamil, 2012; Shava et. al. 2016). This article highlights the smart phone's role in the vocational classrooms and it discusses both when and how smart phones occur and what social and educational implications that the phones can have in the teachers' and students' interaction. The study material consists of observations and 250 hours of video recordings of teaching and learning in vocational upper-secondary classrooms of auto mechanics, building and construction, and hairdressing.

Overall, this study shows that the teachers when orienting towards the use of mobile phones most of the time refer to the phone as a serious problem in the classroom, often indicating various safety hazards. As used in the studied examples, the smart phone is actually, although in rare occasions, constituting a threat to the students' well-being. The students on the other hand also discuss the use of smart phones in relation to dangers and hazards but these do not always coincide with what the teachers consider being a risk. However, the smart phone use among the students in the data collected are not necessarily competing with the teacher's agenda in education, but is most of the time rather used as a way to pass the time while waiting for new instructions; in situations that have been observed in recent research as "teaching gaps" (Olin-Scheller & Tanner, 2015). Analyses further show how smart phone usage in these classrooms is coordinated with other aspects of classroom interaction.

**Per Linell, Institutionen för pedagogik, kommunikation och lärande
Göteborgs universitet, SE**

SAMTALETS KONTEXTER – DIALOGISKA PERSPEKTIV

De metoder som avkastat flest och bäst resultat inom samtalsanalysen får sägas vara de inom Conversation Analysis (CA). Samtidigt har CA på de senaste åren visat tendenser till uppsplittring på olika analysinriktningar. Vissa teoretiska frågor, bl.a. de som kan förknippas med samtalsdeltagarnas relevanta kontexter, har varit föremål för segslitna interna kontroverser. Somliga forskare skulle hävda att CA:s främsta styrka ligger i förmågan att precisera vad för slags talhandlingsbaserade yttrandetyper som tillhör samtalsdeltagarnas språkliga resurser ("samtalspråkets grammatik"), medan CA:s fokusering på de lokala yttrandena och sekvenserna åtföljs av en avsaknad av en sammanhängande teori om kommunikation.

I centrum för förståelsen av meningsskapandet i samtal och kommunikationen genom samtal ligger frågan om vilka typer av kontextuella resurser som faktiskt spelar roll. Företrädare för dialogisk teori har ofta hävdats att CA (av metodologiska skäl) varit alltför restriktiv i sina antaganden om kontexterna. Samtidigt har CA-paradigmet onekligen fångat upp en del dialogiska antaganden (Linell, 2009). I detta föredrag vill jag återkomma till frågan om kontexter för samtalsdeltagarnas praktik (och analytikernas teori därom). I samband med detta skulle jag vilja påminna om Ragnar Rommetveits dialogism. Rommetveit, nyligen bortgången, var en tvärvetenskapligt orienterad dialogisk pionjär. Varför hyste han ett så relativt svalt intresse för CA?

Referenser:

Linell, Per. 2009. *Rethinking Language, Mind and World Dialogically: Interactional and contextual theories of human sense-making*. Charlotte, NC: Information Age Publishing.

Rommetveit, Ragnar. 1974. *On Message Structure*. New York: Wiley.

Rommetveit, Ragnar. 2008. *Språk, individuell psyke, og kulturelt kollektiv*. Oslo: Gyldendal.

Föredraget kommer att hållas i två delar.

Susanne Lundesjö Kvart, Uppsala universitet

Utformning av instruktioner vid ridundervisning

Studien handlar om ridlektioner i grupp på ridskolor. Syftet är att undersöka hur instruktioner utformas för enskilda elever under grupplektioner. Data består av videoinspelningar från tio ridlektioner med grupper på mellan fyra och åtta elever. Med utgångspunkt i ett etnometodologiskt och samtalsanalytiskt perspektiv fokuserar analysen på sekvenser av instruktioner. Begreppen instruktion - instruerad handling - återkoppling på instruerad handling används för att beskriva interaktionen. För att synliggöra de sekvenser då instruktör och elev har möjlighet att interagera valdes termen instruktionsutrymme (instructional space). Resultaten visar i ett fall hur ridläraren, mitt under pågående instruktion till gruppen, fångar ett instruktionsutrymme som är tillgängligt för att instruera en enskild elev. I ett andra fall ger ridläraren instruktioner i ett flöde, först instruktion till en elev, återkopplar på instruerad handling och fortsätter snabbt vidare till nästa elev i instruktionsutrymmet. Vidare visas hur ridläraren ger instruktion till en elev och följer upp med återkoppling på instruerad handling varje gång eleven kommer nära och instruktionsutrymme skapas. Ett fjärde sätt är när ridläraren utvidgar instruktionsutrymmet och designar instruktioner avsedda för överhörning av de andra eleverna vilket förutsätter att eleverna lyssnar på och vid behov handlar på varje instruktion som ges. Till sist visas hur en elev stannar i instruktionsutrymmet efter en individuell instruktion, visar upp en instruerad handling från tidigare gruppinstruktion och får återkoppling. Sammanfattningsvis bidrar studien med kunskap om hur instruktioner kan designas för enskilda individer i en grupp. De instruktionsutrymmen som synliggörs belyser vikten av mobilitet och timing under ridundervisning.

Charlotte Lundgren
Dept. of Culture and Communication
Linköping University

Feedback in equestrian dressage training

This study focuses on how equestrian coaches provide feedback on the performance of the equipage during dressage trainings. Different ways of providing feedback can close down or open up interactional space for discussions on performance, equine perception and equine welfare between coach and rider. The study is based on 45 hrs of video recordings as well as interviews with all riders and trainers and field notes from the training facilities.

The results show that feedback from coach to rider typically appears as the third part of three step sequences of “initiative-response-feedback”, where the first two steps consists of (1) the coach instructing the rider to perform a specific movement or exercise, to which (2) the rider responds by implementing the instruction. When the exercise has been carried out, the feedback (3) can either be provided by the coaches themselves in the form of an evaluation or be invited by the coach in the form of a self-evaluation by the rider. Such invitations for self-evaluation is normally followed by a more elaborated stretch of interaction, where the participants together discuss the outcome of the exercise, the communication between rider and horse and the relation between this communication and the performance of the equipage.

The study has been funded by the Linköping University, the Swedish National Centre for Research in Sports and The Swedish-Norwegian Foundation for Equine Research.

Simon Magnusson, Uppsala universitet

300 missnöjda medborgare

I denna datasession bjuder jag in till att analysera delar av min avhandlingsdata bestående av medborgardialoger. Medborgardialoger är en politisk kur på en krasslig demokrati där politisk deltagande minskar samtidigt som politikerförakt och populism tilltar.

De samtalsutdrag som presenteras vid denna datasession är videoinspelade i en högstadieaula där över 300 medborgare samlats för att fråga ut ansvariga politiker kring en omstridd förtätning av den folkhemstypiska stadsdelen medborgarna bor i. Förtätningen har lett till att de boende organiserat sig i folkinitiativ och bland annat anordnat en demonstration och skrivit flera debattinlägg. Mötet mellan de boende och politikerna visar prov på spännande aspekter av medborgare–folkvald-relationen och samtal i stormötesform. Jag väljer att inte ringa in något specifikt analysfenomen för denna datasession, alla tankar mottages med intresse. Välkomna!

Niklas Norén, Uppsala universitet

Maja Sigurd Pilesjö, Syddansk universitet

Pekprat i vardaglig atypisk interaktion. Vilka interaktionella handlingar utförs när den talande samtalspartnern använder kommunikationshjälpmedlet?

I det här föredraget rapporterar vi några preliminära resultat från en pågående studie av "pekprat" i atypisk interaktion där personer med SSPI (severe speech and physical impairment) interagerar med personer utan neurologisk skada. Termen "pekprat" används här som en neutral term för handlingar där deltagaren utan neurologisk skada använder det kommunikationshjälpmedel som annars används av personen med SSPI, exempelvis en symbolkarta eller bildkarta, genom att samtidigt tala och peka på symboler eller bilder på kartan.

Tidigare forskning inom fältet AKK har i hög grad förknippad pekprat med lärprocesser för personer som tilldelats ett kommunikationshjälpmedel som stöd för deltagande i social interaktion. Samtalspartnerns pekprat har framförallt tolkats som *modelleringar* av bruket av hjälpmedlet i en pedagogisk bemärkelse. Termen *aided language modeling* är en av flera termer som identifierar och uppmärksammar just denna funktion. Studier har visat att interventionsstrategier som omfattar användande av *aided language modeling* av en samtalspartner påverkar individer med SSPI positivt i deras lärande att använda AKK-systemet.

De flesta studier som hittills har undersökt pekprat inom AKK-fältet har dock genomförts med en experimentell design, där man utgår från att pekprat är modellerande, ibland på gränsen till normativitet. Pekprat är dock ett utpräglat samtals- och kommunikationsfenomen, vars funktioner, liksom kommunikativa resurser i övrigt, träder fram ur den lokala interaktionskontexten, där den modellerande funktionen bara är en av flera. Det finns därför stor anledning att på ett mer förutsättningslöst sätt undersöka vilka olika funktioner pekprat har och ges i vardaglig atypisk interaktion.

I föreliggande studie används CA i syfte att undersöka och kartlägga pekpratandets interaktionella funktioner i en korpus av flera olika videoinspelningar av atypisk interaktion i vardagliga kontexter. Vi har ställt följande forskningsfrågor: Hur organiseras pekprat sekventiellt i vardaglig atypisk interaktion? Vilka kommunikativa resurser används för att skapa mening med pekprat? Om modellering sker, vilka olika typer av modellering kan identifieras och vad åstadkommer de i interaktionen?

Preliminära resultat visar att pekprat förekommer i initierande eller responderande position, samt att de handlingar som utförs är känsliga för dessa positioner. Pekprat följs upp på olika sätt i dessa båda olika positioner, där pekprat i andraposition som kommentarer på SSPI-personens AKK-bidrag (*recasts*) i högre grad utvecklas till utökade sekvenser med gemensam reflektion kring samtalsämnet, medan pekprat i förstaposition snarare tenderar att inleda sekvensavslut utan att samtalsämnet utvecklas.

Ann-Charlotte Rohman Roth, Linnéuniversitetet

Körinteraktion med rösten som resurs

En körledares multiaktiva interaktion med en barnkör i ett semiformellt sammanhang. Den här studien handlar om en körledares analys av en barnkörs aktivitet och hennes multimodala instruktioner under organiserandet av köraktiviteten. I instruktionerna tas hänsyn till övningens kontextuella miljö (Goodwin 2013). Perspektivet är språkvetenskapligt med ett etnometodologiskt förhållningssätt. Syftet med presentationen är att belysa en körledare och en barnkörs förkroppsligande lärande och multimodala interaktion. Samspelet i interaktionen sker med hjälp av olika kommunikativa resurser såsom sång, pianospel, verbalt tal, gester och mimik. Körledarens undervisning sker med flera resurser parallellt. Hon instruerar och organiserar multiaktivt (Haddington et al 2014) och undervisar *hur* kördeltagarna ska sjunga genom att exempelvis spela piano och sjunga samtidigt som hon använder blick och gest. I presentationen läggs särskilt fokus på hur körledaren använder *rösten* och med vilka gester hon ackompanjerar rösten. Körledarens användning av rösten är komplex med exempelvis tal- och sångröst, intonationsmönster, ljudbilder, spänning och avspänning. För att omsätta innehållet i interaktionen till efterönskade nyanser i sången behöver kördeltagarna kunna tolka ledarens röst användning och andra kommunikativa resurser i instruktionerna. Körledarens samtidiga kommenterande, aktivt reviderande, ständigt responderande och fortsatt instruerande gör att kördeltagarna befinner sig i ett komplext kommunikativt lärande sammanhang. Kördeltagarna i materialet är mellan 8–12 år och deltar i körundervisning på frivillig basis. Materialet är videofilmat under ett halvt års tid vid körens veckovisa övningstimme.

Referenser

- Goodwin, C. (2013). The co-operative, transformative organization of human action and knowledge. *Journal of Pragmatics*, 46, 8–23.
- Haddington, P., Keisanen, T., Mondada, L. & Nevile, M. (2014). *Multiactivity in Social Interaction. Beyond Multitasking*. Amsterdam: John Benjamins.

Christina Samuelsson, Elias Larsson & Anna Ekström, Linköpings universitet

Vid vår datasession vill vi diskutera ett samtalsmaterial som involverar personer med demens och deras friska samtalspartners. Demens är en folksjukdom som kan beskrivas som en allmän störning av kognitiva funktioner och sjukdomen påverkar både språkliga och kommunikativa förmågor. Just kommunikation är ett av de områden som både personer som har demens och deras partners upplever som särskilt problematiskt. I samtal är det vanligt att personer som har demens berättar samma historier om och om igen. I den studie som presenteras deltog totalt tre par, där två par utgjordes av en person med demens och dess kontaktperson på boendet och ett par utgjordes av en person med demens och hans dotter. Datamaterialet består av tolv videoinspelade samtal; i fem av samtalen används en surfplatta med en kommunikationsstödande applikation och i sju samtal interagerar paren utan samtalsstöd. Den totala längden på det insamlade materialet är två timmar och tjugosex minuter. Fokus för datasessionen är på hur historier upprepas både av friska samtalspartners och av personer med demens och hur dessa upprepningar hanteras. Vi vill även diskutera vilken roll ett digitalt samtalsstöd i form av en applikation i en surfplatta spelar för hanteringen av upprepningar av historier i samtal.

Fritjof Sahlström, Åbo akademi

Marie Tanner, Karlstads universitet

Veneri Valasmo, Åbo akademi

Some Consequences of Classroom Smartphone use on Student Participation and Student Engagement in Classrooms in Finland and Sweden

With the introduction of smartphones, participation in web-mediated social interaction has become an integral part in the communicative ecology of classrooms. Mobile phone use seems to affect well documented classroom interaction patterns, where student participation is spatially, sequentially and structurally limited. The introduction of mobile phones into this participation framework has considerable consequences. The aim of this presentation is to investigate how uses of smartphones affect interactional participation frameworks in upper secondary school, and to specify the impact of new media practices for the social mediation and creation of knowledge in classrooms. The analyzed material consists of video recordings of students' interaction from Swedish and Finnish upper secondary classrooms during 2015-2016. We investigate instances where students use their smartphones during teacher led plenary instruction. During these situations, instructional talk is characterized by a so-called IRE-structure (Initiation-Response-Evaluation)(Cazden,2000), directed to one student at a time in a way that constrains other students' simultaneous participation. We analyse in detail the students use of different technologies (smartphone, laptop and analogue texts), using Conversation Analysis (Goodwin,1990; Schlegoff,2006) to investigate action formation and orientation to content both in relation to the physical surrounding of the classroom as well as on-line, and how students' orientation to these different contexts are coordinated in participation frameworks in the situated classroom interaction. The results show that phone use is present and common in all subjects. The interactional space of the connected classroom has a new, multi-layered distribution of interactional spatiality, with previously non-present links between the outside world and the classroom. In the data, use of mobile phones is not oriented to as a problem, neither from students nor teachers. The use is generally silent and non-disturbing, yet potentially interactionally rewarding for the students. The smartphone is mainly used individually, which means that it does not compete with participation in the teacher-led plenary talk. Smartphone use seems to enable participation in interactions that are spatially independent, diverse and flexible in relation to the official classroom discourse. This results in verbally quieter classrooms, where students can spend time on-line, and where the teacher, because of this, can continue to teach relatively undisturbed. A conclusion is that instead of being a challenge to plenary teaching, mobile phones enable and preserve this kind of instructional organization, since it resolves some of its inherent constraints for participation.

References

- Cazden, C. (2000). *Classroom Discourse: The Language of Teaching and Learning*. Portsmouth: Heineman.
- Goodwin, C., & Heritage, J. (1990). Conversation analysis. *Annual Review of Anthropology*, 19, 283–307.
- Schegloff, E. A. (2006). *Sequence organization in interaction. A primer in conversation analysis*. Cambridge: Cambridge University Press.

Erica Sandlund och Pia Sundqvist, Karlstads universitet

Perspectives on interactional competence in L2 oral proficiency tests

Abstract

Most tests of oral proficiency in a second language (L2) aim to assess learners' competence to participate in social interaction, i.e., their interactional competence (IC). Viewed from a conversation analytic perspective, IC is "the ability to use the context-free interactional organizations (...) in a context-sensitive manner to participate in social activities" (Kasper & Ross, 2013, p. 24). In contrast, formal assessment criteria may express different IC conceptualizations as compared to participants' in situ perception of competency. With an interest such different IC perspectives, our study analyzes and contrasts two datasets: (1) an audio-recorded paired test of L2 English (the national test of English in Sweden, year 9) and (2) video-recordings from an assessment training workshop for English teachers where the speaking performances of the students in the recording are discussed and collaboratively assessed by four groups of teachers. We focus specifically on sequences where the teacher groups report on particular turns in the students' talk in relation to the construct of 'interaction' using reported speech. As the analysis shows, the reported turns served to substantiate collaborative views-in-progress by making public selected evidence of displays of IC/non-IC. Analysis of such sequences revealed that teachers-as-raters enacted or reported on test-taker talk as evidence of temporary IC displays, thereby creating a contrast between the reported turns as IC, and surrounding talk as non-IC. As such, the analysis revealed that aligning with prior actions and responding (minimally) to questions are constructed as displays of interactional *in*competence. As a result, assessment factors for the test lead raters toward a rather specific interpretation of IC, entailing greater involvement and topical contributions that are 'unexpected' in the trajectory of talk. When the students did offer topical talk of this nature, the teachers collaboratively assessed them positively, regardless of whether these contributions were oriented to their co-interactant's preceding talk. The study has implications for L2 oral assessment research as it reveals how teachers-as-raters may understand and apply set scoring rubrics.

Olcay Sert
Mälardalen University, Sweden

Silvia Kunitz
Stockholm University, Sweden

**Co-constructing interactional competence as teacher identity:
Insights from language teacher reflections**

This presentation focuses on teacher Interactional Competence (IC) as enacted in classroom interaction and later reflected upon individually and with a peer. Recent research (Matsumoto & Dobbs, 2016; Sert, 2015, 2016; Walsh, 2011) has described teacher IC in terms of interactional practices that facilitate opportunities for learning. Our presentation contributes to this line of research by focusing on EFL teachers involved in initial teacher education in Turkey. The data comes from a corpus of 22 tagged video recordings, audio recorded stimulated recall and feedback sessions, and individually written reflections. Specifically, we provide a conversation analytic account of a video-recorded brainstorming activity and of the resources the teacher employs to elicit student participation. We then compare the resources and practices used in the brainstorming activity with the teacher's individual and co-constructed reflective descriptions of what categorizes her as an interactionally competent teacher in that specific activity. Such descriptions emerge in individual written reflections and in a peer-feedback session where the participants use a video-tagging mobile application. This triangulation of primary data and secondary data allows us to achieve an a posteriori, emic description of IC that emerges from peers talking into relevance specific aspects of classroom interaction. In their perspective, IC is part of the institutional identity of a "good" teacher who is able to foster students' participation and understanding. Methodologically, the paper explores the interplay between primary and secondary data, and suggests the integration of ethnomethodology, conversation analysis, discursive psychology and membership categorization analysis in the analysis of similar datasets.

Karianne Skovholt, Høgskolen i Sørøst-Norge

Elin Johansson

Kimmo Svinhufvud, University of Helsinki

Elizabeth Stokoe, Loughborough University

Eliciting feedback with open-ended questions in supervision interactions

This paper examines how professionals elicit reflections on performance in secondary school teacher feedback supervision and in debrief talk in health education. It aims to identify whether or not established academic and professional guidance about 'open-ended' questions is effective in achieving the goal of having employees reflect on how they do their jobs. The notion that open-ended (e.g., wh- questions as how, why, where, when, what) rather than closed (interrogative) questions facilitate constructive, future-oriented and explorative talk, is well established both in the interactional and professional literatures. By opening an institutional encounter with open-ended questions, the professional leaves room for their interlocutor to 'say what they have to say' (Ruusuvuori, 2000, p. 59). We analyzed a corpus of encounters from supervision settings in feedback encounters using conversation analysis. In both settings, we collected all instances, in the opening phase of feedback sessions, open-ended questions, such as "How do you think it went?"; "What worked well?", and "What would you like to do differently?" We found that the questions were largely treated as dispreferred, with participants typically resisting the grammatical form of the question. Their responses showed that questions requiring self-assessment followed a similar structure to those requiring self-praise and positive self-assessment identified by Pomerantz (1978; 1984) and Speer (2012). We conclude that it may be challenging to get people to assess their own performance. The results are discussed in the context of other conversation analytic research, and we argue that guidelines for effective communication must consider findings such as these to better inform professionals about how to achieve their institutional endeavours.

References

- Pomerantz, A. (1978). Compliment responses: Notes on the co-operation of multiple constraints. In J. Schenkein (Ed.), *Studies in the organization of conversational interaction* (pp. 79–112). London, UK: Academic Press.
- Pomerantz, A. (1984). Agreeing and disagreeing with assessments: Some features of preferred/dispreferred turn shapes. In J. M. Atkinson & J. Heritage (Eds.) *Structures of social action: Studies of conversation analysis* (pp. 57–101). Cambridge, UK: Cambridge University Press.
- Ruusuvuori, J. (2000). Control in the medical consultation: Practices for giving and receiving the reason for the visit in primary health care (Unpublished doctoral dissertation). University of Tampere, Tampere.
- Speer, S. A. (2012). The interactional organization of self-praise: Epistemics, preference organization, and implications for identity research. *Social Psychology Quarterly*, 75(1), 52–79.

Kirsten Stoewer (kirsten.stoewer@liu.se), ISV (Inst. för samhälls- och välfärdsstudier), Linköpings universitet
Hemsida: <https://liu.se/medarbetare/kirst08>

Nigel Musk (nigel.musk@liu.se), IKK (Inst. för kultur och kommunikation), Linköpings universitet
Hemsida: <http://www.liu.se/ikk/medarbetare/nigel-musk>

Impromptu vocabulary work in English Mother Tongue Tuition

This paper examines how unplanned vocabulary work arises out of student-initiated troubles, i.e. from students' talk or activities where they either lack an understanding of a word or the right word in English. Furthermore, we show how the teacher and students jointly contribute towards the ensuing teaching trajectories, whereby the vocabulary items are turned into "teachables". In doing so, we also explore what aspects of vocabulary knowledge are targeted (cf. Nation 2005) and how these correspond to the original "trouble" and the distribution of knowledge in the class.

The study builds on recent CA studies on vocabulary teaching in various language learning settings, e.g. French FL: St. John (2010); Danish SL: Mortensen (2011); ESL: Waring et al. (2013, 2016); CLIL: Morton (2015). In contrast, this collection-based study analyses video recordings of advanced heritage speakers of English from English Mother Tongue Tuition classes (*modersmåls-/hemspråksundervisning*). The analyses reveal three ways in which the teaching trajectories arise: a student's definition request, the teacher's translation request or request for a more appropriate word. These trajectories then address issues of pronunciation, spelling and meaning. To establish the meaning of a word, the following strategies are used (and often combined): requesting/providing translations, definitions, using words in context, exploring collocations, calibrating word meanings in families of words (synonyms and homonyms), comparing meaning boundaries between languages, as well as breaking down compound nouns and reassembling them.

References

- Mortensen, K. (2011) 'Doing word explanation in interaction'. In *L2 Learning as Social Practice: Conversation-Analytic Perspectives*. ed. by Pallotti, G. & Wagner, J. Manoa: National Foreign Language Resource Center, 135–162
- Morton, T. (2015) 'Vocabulary explanations in CLIL classrooms: a conversation analysis perspective'. *The Language Learning Journal* 43 (3): 256–270
- Nation, P. (2005) 'Teaching Vocabulary'. *Asian EFL Journal* 7 (3): article 4. available from: <https://www.asian-efl-journal.com/quarterly-journal/2005/09/30/teaching-vocabulary/>
- St. John, O. (2010) 'Bilingual lexical interillumination in the foreign language classroom'. *Language, Culture and Curriculum* 23: 199–218

Waring, H. Z., Creider, S. C., & Box, C. D. (2013) 'Explaining vocabulary in the second language classroom: A conversation analytic account'. *Learning, Culture and Social Interaction* 2: 249–264

Waring, H. Z., Box, C. D. & Creider, S. C. (2016) 'Problematizing vocabulary in the second language classroom: Unilateral and bilateral approaches'. *Journal of Applied Linguistics and Professional Practice* 10 (1): 87–108

Emilia Strid, Linköpings universitet

Exaggerative excitement as a way of engaging peers in play in a preschool setting

Although some recent studies have examined how children display emotions as something negotiated and co-constructed, and used as social acts (Goodwin & Goodwin, 2000), the focus has been on negative or problematic practices of social interactions (Fung & Smith, 2010) and positive and desirable behavior (such as 'happiness' and laughter) has received much less attention (but see for example Andrén & Cekaite, 2017). My paper addresses interactional features associated with children's displays of exaggerated excitement in peer group interactions and it discusses the social interactional uses of these displays of emotions. The data consists of video material collected in a Swedish preschool (2-6 of age). Using a multimodal interactional analysis (Goodwin, 2000), I explore how children's excitement is co-constructed turn-by-turn and will show the complexity in the use of emotional stances that are usually considered as positive. I argue that the way in which excitement is used as a social resource for engaging and inviting other peers to joint play is highly socializing and carries moral components. In conclusion, I suggest that whether an emotion display (when used as a communicative tool to address and engage in peer play) is 'positive' or not depends on the recipient response. By carefully researching the use of excitement as a communicative act, this complexity is visualized. The study argues that the examination of the embodied character of emotion displays excitement contributes to a broader understanding of interactional competence.

Marie Sörlin & Anja Malmberg

Insiktsmarkörer i svensklärarstudenters samtal om grammatik

Grammatikundervisning har intresserat forskningen under de senaste åren. Man har undersökt studenters attityder (Strzelecka & Boström 2013) och testat nya undervisningsmetoder (Myhill m.fl. 2012). Färre studier har undersökt hur universitetsstudenter tillägnar sig grammatisk kunskap genom samtal under sin utbildning. I föredraget presenteras vår pågående pilotstudie som bl.a. syftar till att undersöka hur studenters grammatiksamtal kan sägas bidra till deras lärande av grammatik.

Teoretiskt och metodiskt sett tar studien avstamp i ett sociokulturellt perspektiv på lärande (Säljö 2000) respektive samtalsanalytisk forskning om kommunikativa verksamheter (Linell 2011) och lärande i interaktion (Melander & Sahlström 2010). Materialet består av två ljudinspelningar från två olika smågruppssamtal under en grundläggande kurs i grammatik inom ämneslärarprogrammet i svenska. Under kursens gång har studenterna genomfört en rad grammatiksamtal. Båda de inspelade samtalen hör till dem som genomfördes i slutet av kursen och i båda fallen ägnar sig grupperna åt att analysera en elevtext med hjälp av ett satsschema.

I föredraget presenteras preliminära resultat från en analys av insiktsmarkörer som *aha* och *jaha* i tredjeturer i fråga-svarssekvenser i materialet. Sådana dialogpartiklar (Lindström 2008) kan fungera på liknande sätt som *oh as change-of-state-token* i engelskspråkiga samtal (Heritage 1984), dvs. bl.a. som tecken på att talaren har fått någon sorts ny insikt eller kunskap genom samtalspartnern. Vem använder insiktsmarkörerna i grammatiksamtalen och om vad? Vad kan analysen av markörerna säga om studenternas förändrade kunskap (lärande) om grammatik under samtalen?

Referenser

- Heritage, John, 1984: A change-of-state token and aspects of its sequential placement. I: Atkinson, J. Maxwell & Heritage, John (eds), *Structures of social action. Studies in conversation analysis*. Cambridge m.fl.: Cambridge university press. (Studies in emotion and social interaction.) S. 299–345.
- Lindström, Jan, 2008: *Tur och ordning. Introduktion till svensk samtalsgrammatik*. Stockholm: Norstedts akademiska förslag.
- Linell, Per, 2011: *Samtalskulturer. Kommunikativa verksamhetstyper i samhället*. Volym 1 och 2. (Studies in language and culture 18.) Linköping: Institutionen för kultur och kommunikation, Linköpings universitet.
- Melander, Helen & Sahlström, Fritjof (red.), 2010: *Lärande i interaktion*. Stockholm: Liber.
- Myhill, Debra, Jones, Susan M., Lines, Helen & Watson, Annabel, 2012: Re-thinking grammar: the impact of embedded grammar teaching on students' writing and on students' metalinguistic understanding. *Research papers in education* 27:2. S. 139–166.
- Strzelecka, Elzbieta & Boström, Lena, 2013: Min grammatikhistoria: Roliga och sorgliga berättelser ur verkligheten. En fenomenografisk analys av 313 studenters berättelser. I: *Texter om svenska med didaktisk inriktning/Nationella nätverket för svenska med didaktisk inriktning*. Stockholm: Institutionen för svenska och flerspråkighet, Stockholms universitet. S. 29–50.

Sari Vuorenpää och Barbro Westlund, Stockholms universitet

"Man tänker att nån som läser bra också förstår det lästa"- lärarsamtal om läsförståelse

Föreliggande interaktionsstudie tar sin utgångspunkt i ett läroplansteoretiskt och ämnesdidaktiskt perspektiv. Syftet med studien är att få insikt om hur deltagarna resonerar om tolkning av kunskapskraven i läsförståelse. Detta görs med utgångspunkt från vad de menar att läsförståelse är. Lärarna i årskurserna 1-5 fördelades i två fokusgrupper på samma flerspråkiga skola. Urvalet byggde på såväl ett tillgänglighets- och intresseurval.

Tidigare studie, där svensk skola jämfördes med kanadensisk (Westlund, 2013), visar att svenska lärare upplever skolans läroplan svår att tolka – och bedömning av läsförståelse görs främst utifrån en "magkänsla". Så var inte fallet för de kanadensiska lärarna.

Resultatet av studien, som bygger på en tematisk interaktionsanalys, pekar mot att lärare förväntas ha en större analytisk kompetensförmåga för att tolka innebörden av läsförståelse och det som ska bedömas än de har. En frustration över luddigt formulerade värdeord i kunskapskraven uttrycks. Detta kompenserar lärarna genom att främst åberopa egen erfarenhet. Men den känns inte tillräcklig för att möta de utmaningarna de har i alltmer mångkulturella klassrum. Vissa elever beskrivs av lärarna som att de "luras", eftersom de läser flytande, men ändå inte förstår vad de läser.

Studien indikerar två utvecklingsområden, särskilt intressanta i ett mångkulturellt klassrum: att bedöma läsförståelse med utgångspunkt från läroplanen och ökad kunskap om läsförståelsens komplexitet, så att diskursen om att främst andraspråks elever "luras" elimineras.

Westlund, B. (2013). *Att bedöma elevers läsförståelse. En jämförelse mellan svenska och kanadensiska bedömningsdiskurer i grundskolans mellanår*. Stockholm: Natur & Kultur.

Camilla Warnicke, Universitetssjukvårdens forskningscentrum, Region Örebro län, Örebro universitet

Textmeddelanden som en kommunikativ resurs vid förmedlade samtal via Bildtelefoni.net

Den statliga tjänsten Bildtelefoni.net ger teckenspråkiga personer som använder bildtelefon möjlighet att telefonera med personer som talar i telefon och vice versa. En tolk, som återfinns i en studio, förmedlar samtalet och tolkar mellan samtalsdeltagarna. Tolken är den enda i situationen som står i direktkontakt med de båda användarna av tjänsten. Tolken och användaren av bildtelefon delar den visuella arenan, medan tolken och den person som telefonerar delar den auditiva arenan. På den visuella arenan finns möjlighet att sända textmeddelanden.

Studien baseras på 25 autentiska samtal från den reguljära tjänsten. Syftet med presentationen är att visa på användningen av textfunktionen mellan tolk och bildtelefonanvändare. Syftet är dessutom att initiera en diskussion om varför textmeddelanden används och vad som åstadkoms i interaktionen vid användning av textfunktionen vid förmedlade samtal via Bildtelefoni.net.

Vid tjänsten Bildtelefoni.net används flera modaliteter: talad svenska, svenskt teckenspråk och skriven svenska. Utbyte av text som en kommunikativ resurs används i ungefär hälften av de samtal som inkluderas i studien. Preliminära resultat visar på att textfunktionen används vid: i. information av namn, nummer, eller adresser, ii. förtydligande av namn, nummer och adresser och iii. som stöd för minnet. Trots att möjligheten att sända text är exklusivt för den visuella arenan: mellan bildtelefonianvändaren och tolken, påverkar detta hela interaktionen, vilket även innefattar personen som använder telefon. Hur interaktionen påverkas och vad som åstadkoms genom användningen av text i denna situerade kontext, är fokus för diskussionerna vid denna datasession.

Anna Öhman, Karlstads universitet

Twist and shape: Feedback practices within creative subject content of hairdressing education

The aim of this study is to explore feedback practices and how such actions of assessment emerge from embodied participation in classroom interactions between teachers and students. Using video recordings of teacher and student interactions in hairdressing education, I investigate through conversation analysis how feedback practices within creative subject content are produced between the participants in situated activities. Feedback is contingent upon an embodied moment-to-moment monitoring and collaboration between the teacher and student, and is organized as a trajectory from problem detection through exploration until a final solution is found. Feedback within creative subject content is displayed as a common exploration of professional knowledge. Overall, the findings show how feedback is mutually produced, making visible salient aspects of the education as problem solving phases gradually displaying what and how to assess the material product worked on.

Keywords: feedback; assessment; creative subject content; vocational education; participation; conversation analysis